

Vladimir Voronin, prin 2001, în primul an al mandatului său prezidenţial, spunea că îşi doreşte ca Republica Moldova să fie Cuba Europei. Ei bine, visul său sinistru s-a împlinit, scrie Petru Bogatu pe www.deschide.md, preluat de Romanian Global News.

Dualitatea puterii

Ce-i drept, nu chiar întocmai cum spunea preşedintele comunist. Dar e ceva pe aproape.

Nu-i Cuba. E Venezuela Europei, fapt pe care l-am remarcat duminica trecută într-o intervenţie televizată.

Nu-i o similaritate perfectă, desigur. Dar asemănările sunt uluitoare.

Există deja doi preşedinţi. Dodon e un fel de Maduro sprijinit şi finanţat de ruşi.

Sunt şi două guverne. Unul vechi şi altul nou, ambele însă se contestă reciproc.

E o situaţie ruşinoasă şi deopotrivă periculoasă pentru cel de-al doilea stat românesc. În cel de-al douăzeci şi optulea an de independenţă, întregul său sistem politic riscă să se ruineze şi să se ducă pe apa sâmbetei.

Nu există o stare mai ameninţătoare pentru un stat decât dualitatea puterii. După cum arată experienţa guvernului provizoriu al Rusiei din 1917, de la apariţia autorităţilor paralele e doar un singur pas până la un război civil.

Cum s-a ajuns aici? Pentru a înţelege ce se întâmplă în Republica Moldova în aceste zile, consideră Dan Dungaciu, trebuie să ne raportăm la data de 3 iunie 2019, când la Chişinău au ajuns concomitent trei înalţi oaspeţi.

În opinia sa, criza politică ar fi fost declanşată de vizita lui Johannes Hahn de la Bruxelles, Dmitri Kozak de la Moscova şi Bradley Freden de la Washington care ar fi propus formarea unei coaliţii contra naturii pentru a transforma Republica Moldova într-un coridor sanitar. Cu alte cuvinte, Dungaciu, pasişându-l pe Vladimir Socor, susţine cum că emisarul UE şi cel al SUA şi-ar fi coordonat poziţia cu trimisul lui Putin pentru a impune o guvernare a blocului ACUM cu socialiştii. Total fals.

Şantajul din spatele negocierilor

Pentru a înţelege ce se întâmplă trebuie să ne raportăm la momentul în care au demarat discuţiile la Chişinău pentru formarea unei majorităţi parlamentare. PSRM a acceptat flirtul ACUM şi, în mod surprinzător pentru toată lumea, a avertizat că va face coaliţie doar cu partidele PAS şi PPDA, iar dacă nu vor reuşi, alegerile anticipate vor deveni inevitabile.

Astăzi însă ştim că Dodon, liderul informal al socialiştilor, totodată, a purtat negocieri secrete cu PDM. Discuţiile filmate cu camera ascunsă dintre şeful statului şi Vlad Plahotniuc arată că cel dintâi i-ar fi dat asigurări celui de-al doilea, în numele lui Putin, că dacă va semna un plan confidenţial de federalizare a Republicii Moldova, democraţii vor governa împreună cu socialiştii.

Mai mult decât atât. În cazul formării unei coaliţii PSRM-PDM, democraţii urmau să-şi asume subvenţionarea Partidului Socialiştilor care, după cum a recunoscut nonşalant Dodon, până acum primea de la Moscova cel puţin 700 de mii de dolari pe lună.

Altfel spus, discuţiile PSRM cu ACUM, toate vorbele socialiştilor despre dezoligarhizare, n-au fost decât un paravan pentru a pune presiune pe Plahotniuc, forţându-l să cedeze. Încă pe data de 7 iunie Dodon spera să-l înduplece pe preşedintele PDM, iar filmul întâlnirii dintre cei doi demonstrează acest fapt.

Cum Plahotniuc nu a cedat, iar termenul rezervat de Constituţie Parlamentului pentru a forma guvernul expira, socialiştii anunţă în extremis că refuză o coaliţie cu ACUM şi se resemnează cu faptul că alegerile anticipate nu mai pot fi evitate.

O clauză de forţă majoră

Însă aproape de miezul nopţii, la 7 iunie, PSRM s-a succit. Dodon primeşte indicaţii de la Moscova să renunţe la condiţiile impuse anterior şi să accepte o alianţă cu ACUM. Altminteri zicând, coaliţia socialiştilor cu Maia Sandu şi Andrei Năstase e un caz fortuit. Dodon s-a văzut silit de ruşi să aplice o clauză de forţă majoră.

Planul era altul, se miza, după cum am spus, pe o coaliţie PSRM-PDM. Pentru că, dacă Plahotniuc se dovedea şantajabil, socialiştii ar fi obţinut tot ce îşi doreau în urma alianţei cu PDM: şi federalizare, şi atribuţii suplimentare pentru şeful statului, şi politica externă, şi Ministerul de Interne, şi statut special pentru limba rusă.

Aşa însă au trebuit să se mulţumească cu mai puţin. Au forţat o coaliţie cu ACUM chiar în ziua în care Parlamentul urma să fie dizolvat, deoarece pentru Moscova este vital ca partidul său să acceadă la putere şi să-i deschidă uşile în instituţiile statului.

Una peste alta, întregul proces de discuţii postelectorale la Chişinău n-a fost decât o operaţiune secretă a Lubeankăi care a căutat să-şi realizeze programul-maxim: alianţă cu un Plahotniuc dezarmat în faţa şantajului rusesc. Cum însă nu s-a reuşit, Moscova s-a resemnat cu scopul-minim: coaliţia cu PAS+PPDA.

Oricum, Putin, Kozak şi compania au motive de satisfacţie. Deşi nu au obţinut tot ce şi-au propus, au aruncat Republica Moldova în anarhie, într-o foarte riscantă stare de turbulenţă.

Se prefigurează un Cernobîl politic

Indiferent ce spun Dodon, Maia Sandu sau Andrei Năstase despre rolul lor în evoluțiile politice de astăzi, Republica Moldova a căzut într-o prinsoare rusească fără precedent care o poate ucide mai repede decât vă închipuiți. Complicitatea PAS și PPDA cu partidul pro-Kremlin, cu Dodon, un corupt agent de influență al Rusiei, nu poate fi justificată în niciun caz de lupta cu oligarhul cel rău și este o trădare a interesului național.

Pe de altă parte, PDM a comis o greșeală strategică, purtând războaie politice pe mai multe fronturi simultan, refuzând o schimbare radicală în justiție și jucându-se periculos cu rușii în culise. Moscovei i s-a permis să se implice în formarea noului guvern și asta ne costă scump astăzi.

Kozak trebuia obligat să rămână la Moscova. Sau, în cel mai rău caz, urma să fie întors acasă încă de la Aeroportul Chişinău.

Ca rezultat, rușii au reușit să dinamiteze ordinea constituțională, punându-l pe Plahotniuc în dificultate. Democrații, chiar dacă invocă astăzi legea și Constituția, și-au pierdut credibilitatea în Occident și sunt practic izolați pe plan internațional.

Operațiunea secretă a rușilor nu s-a încheiat încă. Vor forța o confruntare acerbă pentru a-l scoate învingător pe Dodon și a-l salva astfel de pușcărie. Dacă nu se reia dialogul cu instituțiile occidentale, dacă nu se acționează cu fermitate și inteligență pe plan intern, ceea ce trebuia să fie cordon sanitar va deveni un Cernobîl politic și social.